

O nejkrásnější princezně

2. verze

Král

Princezna

Princ Matěj

Princ Zikmund

Čarodějnice

Zahradnice

Lokaj

Chůva

Lesní víla

Srnečka

Perpetum Mobile

Václav Roman

23. 1. 2006

1. SEDMIKRÁSKOVÉ KRÁLOVSTVÍ – LES

Ošklivá čarodějnice sbírá v lese bylinky. Má mošnu, do které dává listy a kořínky jednotlivých rostlin. V ruce má nůž. K chůzi potřebuje hůl – tu teď však má opřenou o nedaleký strom.

ČARODĚJNICE

Snad mě zrak nešálí. Vraní oko! To jsem ještě do svého lektvaru potřebovala. Já věděla, že tu někde roste. Já to tušila. Tak. Teď by to chtělo ještě nějaký durman! A žabí stehýnka mi už taky pravděpodobně došla. Skočím se podívat k rybníku. Ale kdo se to sem blíží?

Po cestě přichází princ Zikmund z Dolních Uher. Je dobře oblečený, za pasem má zastrčený meč.

PRINC

Hej osobo, jsem tu správně v Sedmihnusném království? Nebo jak se tomu nadává.

ČARODĚJNICE

Ba jste tu správně, vznešený princí. V Sedmikráskovém království.

PRINC

V Sedmikráskovém? To bych myslel, že tu budou samé krasavice a první na koho narazím taková čarodějnice. Doufám, že princezna je hezčí než ty. Hahaha.

ČARODĚJNICE

Říká se o ní, že je to nejkrásnější princezna pod sluncem. A smím-li se ptát, vy se o ni jdete ucházet?

PRINC

Jaký ucházet? Buďto mi ji král dá, nebo mu můj otec, velký král dvanácti říší a vládce sedmi moří, mocný Richard vyhlásí válku. Ale co s tebou vůbec bavím, babizno jedna odporná.

ČARODĚJNICE

Možná bych ti mohla pomoci, vznešený princí.

PRINC

Ty? Dovol abych se zasmál. Hahaha.

Princ odchází, ale neví kudy dál?

PRINC

(Stranou) Sakra, kudy dál?

ČARODĚJNICE

Třeba bych ti mohla říct, kudy na hrad. A dát ti pár rad. Situace je trochu komplikovanější, než si vy mladí myslíte.

PRINC

Co je na tom komplikovaného? Svatba nebo válka. Tak kudy?

ČARODĚJNICE

Tudy. Tudy, mladý princí.

Princ se vydá udaným směrem. Ale když zaslechne další repliku čarodějnice, tak se zastaví. Ta se mezitím má k odchodu na druhou stranu.

ČARODĚJNICE

Možná by se tak nehnal, kdyby věděl, že princezna je zakletá.

PRINC

Co, babo? Počkej!

ČARODĚJNICE

Volal jsi mě, vznešený princí?

PRINC

Říkáš, že je zakletá?

ČARODĚJNICE

*Myslela jsem si, že ti to neřekli. Ono se o tom nesmí moc mluvit (mluví potichu).
Naše princezna Sedmikráska je zakleta nezničitelnou kletbou.*

PRINC

Jakou? Je tu nějaký drak, nebo obr?

ČARODĚJNICE

Ale ne, mladý horlivče. Tihle tvorové jsou ve zdejších krajích vzácní. S tou kletbou se to má takto:

*Jehož oko na ni jen jednou pohlédne,
toho srdce ji navždy podlehne.*

PRINC

Hrome, láska! To je horší než drak!

Najednou se mu na hrad nechce a couvá od hradu dále.

ČARODĚJNICE

Můžu ti pomoci, šlechtný princí. Ale nebude to zadarmo.

PRINC

Co za to?

ČARODĚJNICE

Ted' nic, ale až budeš králem, chci žít na hradě. Něco jako dvorní dáma.

PRINC

Ty a dvorní dáma? Hahahahaha.

ČARODĚJNICE

Když nechceš pomoci, tak ti nepomůžu.

PRINC

Ne, počkej. Když se stanu králem tohoto království, tak ty budeš tou...dvorní dámou. Tak jaká jsou tvé rady?

ČARODĚJNICE

Spíš než rady, mám pro tebe dary. Toto je svíce touhy. Když ji v její blízkosti zapálíš, zamiluje se do tebe. Ale pozor, zamiluje si i každá jiná žena!

PRINC

Zamiluje?! Pff. Já nepotřebuju, aby se do mě zamilovala. Svatba z lásky? Pff. Beru si ji jen kvůli trůnu.

ČARODĚJNICE

Počkej, zase jsi moc horlivý. Nebýt druhé části kletby, tak bych ti tu svíčku touhy nenutila.

PRINC

Druhé části kletby?

ČARODĚJNICE

Pokud bez lásky se vdá,

života se navždy vzdá.

PRINC

Říkáš mi to pěkně postupně. Kolik je ještě kleteb kolem té princezny?

ČARODĚJNICE

To hlavní jsem ti řekla. Tady je ta svíce. A tady lektvar zapomnění. Třeba ho neupotřebíš, ale možná se bude hodit. Náhodou ho tu mám s sebou a jsem zvyklá dávat kouzelné předměty po třech.

PRINC

Svíce a lektvar to jsou, ať počítám, jak počítám, jen dva předměty.

ČARODĚJNICE

To nejdůležitější jsem ti totiž ještě nedala. Na ber.

PRINC

Brýle?

ČARODĚJNICE

Jak víš, nesmíš princeznu spatřit, sic se do ni zamiluješ a pomoci ti nebude. Zkus si je.

PRINC

No dobrá, ale moc vkusné nejsou. – Sakra nic přes ně nevidím!

ČARODĚJNICE

Neuvidíš, nezamiluješ...

Mezitím co si princ zkouší brýle, čarodějnice zmizí.

PRINC

Sice originální, ale čekal jsem nějaký větší zázrak. Jsi přece čarodějnice, ne? Hej, osobo, kde jsi? Skutečně čarodějnice. Phe, dvorní dáma. Ta mě pobavila.

Z druhé strany se vynoří princ Matěj.

MATĚJ

Sláva, konečně živá duše. Jako bych překročil bludný kořen, ne a ne najít správnou cestu.

PRINC

Co mi chceš, trhane?

MATĚJ

Jak jsem se prodíral houštinami, tak jsem si možná trochu potřhal plášť – to ze mě bude mít máma zase radost, ale abych se představil. Jsem princ Matěj.

PRINC

Ty a princ? Hahaha. Nejdřív baba dvorní dáma, teď tenhle trhan princ.

MATĚJ

Ba ba. Princ. Z Kopretinového království.

PRINC

Co to je za odporný zvyk dávat království jména podle kytek!?

MATĚJ

Ty podle róby, meče a rysů budeš taky královského rodu. Odkud? Odtud?

PRINC

Ne, já jsem princ Zikmund z Dolních Uher.

MATĚJ

Z Dolních Uher říkáš? To spolu máme, myslím, válku.

PRINC

To je možný, my válčíme skoro s každým. Denně obsadíme dvě království. Možná, že už jsi můj poddaný.

MATĚJ

To si nemyslím. Posledně jsme vás dost hnali. Ale tady na neutrální půdě nechme toho nepřátelství. Chtěl jsem se zeptat, moc to tady neznám, kudy se dostanu na hrad?

PRINC

Co já vím, kde máš svůj hrad.

MATĚJ

Ale ne, Zikmunde, tos mě nepochopil, já nehledám svůj hrad, ale...

PRINC

Pozice našeho hradu je přísně tajná, to ti neřeknu!

MATĚJ

Ale ne, ani váš hrad nehledám. Jdu se pokusit získat srdce krásné princezny Sedmikrásky. Její hrad hledám.

PRINC

(stranou) Ha! Tak do zelí mi chceš lézt? To ne! – Máš štěstí, náhodou jdu od ní.

MATĚJ

Opravdu? To je náhoda. A je skutečně tak krásná, jak se říká?

PRINC

Ve skutečnosti je ještě sedmkrát krásnější.

MATĚJ

Takže ještě sedmkrát krásnější než nejkrásnější? Jen z toho, co se o ní povídá, jsem se do ní zamiloval. Moje matka a její otec si vždy přáli spojit naše království. Sedmikráskové a Kopretinové. Chápeš?

PRINC

(stranou) Ještě aby se ona zamilovala do tebe. To nedopustím!

MATĚJ

A kudy že se tam jde?

PRINC

Přesně tudy, touhle cestou. Rovnou za nosem a pak doleva.

Ukáže mu na druhou stranu.

MATĚJ

Tudy? A jsi si jistý?

PRINC

Samozřejmě. Vždyť jsem říkal, že jdu zrovna odtamtud. Musím jít. Sbohem.

MATĚJ

Tedy sbohem. – (Zikmund odejde) Tudy. Rovnou za nosem. Mám takový neblahý pocit, jako bych tudy byl býval přišel. Ale Zikmund by mě přece nepodvedl. Na cestu!

Sedmikrásko, moje láska. Už budu brzo u tebe.

Matěj odchází, odkud přišel.

2. SEDMIKRÁSKOVÉ KRÁLOVSTVÍ – HRAD

Nešťastný král sedí na trůnu a čte si pergamen. Přichází posel.

KRÁL

Rytíř Ludvík...rytíř Ludvík. Nevěděli jsme, že máme v rodokmenu rytíře.

POSEL

Pane králi, pane králi! Nesu vám nové zprávy.

KRÁL

A dobré, nebo špatné?

POSEL

Ted' dorazily. Nestačil jsem je roztřídit.

KRÁL

Nemáme zrovna náladu na ty špatné. Ale nějak to skousneme. Spust'.

POSEL

První je od prince Filipa ze Slunečního království. „Viděl jsem,“ cituji, „obrázek vaší dcery a chtěl bych si ji vzít.“

KRÁL

Další.

POSEL

Princ Theofil ze Severního království slyšel vyprávět o princezně Sedmikrásce a žádá vás o její ruku.

KRÁL

Další.

POSEL

Princ William byl natolik inspirován setkáním s naší princeznou, že pro ni napsal knihu Sonetů. Princ Rudolf, vás žádá o její ruku, protože bez ní pro něj nemá cenu žít.

KRÁL

Zkrať to.

POSEL

Dobře. Princ Karel žádá o ruku, princ Štěpán taky, princ Václav rovněž, princezna Viktorie žádá ...

KRÁL

Princezna Viktorie taky?

POSEL

Ne tak docela. Princezna Viktorie žádá sice o ruku Sedmikrásky, ale pro svého bratra, který neumí ještě psát. Zbytek, asi další tucet zpráv, je stejného rázu.

KRÁL

To stačí. Dost už. – Už si začínáme zoufat. Tolik nabídek a naše dceruška si ne a ne vybrat.

POSEL

Možná princ Ištván by pro ni byl ten pravý ...

KRÁL

Ne, toho už taky odmítla. Copak neexistuje na celém světě někdo, pro koho by její srdíčko zaplanulo tou pravou láskou?

Přichází princ Zikmund. Ukloní se. Na očích má černé brýle, přes které nevidí.

PRINC

Vaše královská milosti.

KRÁL

Kdo to je?

PRINC

Jsem princ Zikmund, syn krále Richarda, který vládne dvanácti říšským a sedmi mořím.

POSEL

To je princ Zikmund, syn krále ...

KRÁL

Ale kuš. My slyšeli, slyšeli. – Co nám chce princ Zikmund? Doufáme, že přichází v míru.

PRINC

To záleží na tom, jestli mi dáte princeznu za ženu, nebo ne!

KRÁL

Aha. Aha. Odtud vítr vane.

PRINC

Můj otec tady posílá depeši. Máte si ji pozorně přečíst a pečlivě zvážit své rozhodnutí.

Posel vezme od prince pergamen a podá ho králi, ten ho rozevře a čte.

KRÁL

Jako malí kluci jsme si s Richardem často hráli s dřevěnými meči. – (přečte si pergamen). A teď to vypadá, že se chce zase šermovat.

PRINC

Dřevěný meč už ale nepoužívá. V listu je však napsána ještě druhá možnost.

KRÁL

Ano. To jest pravda. A v případě, že se do tebe Sedmikráska zamiluje, tak vám svatbu vystrojíme. Ale o kletbě jsi jistě leccos slyšel.

PRINC

Něco jsem zaslechl.

KRÁL

Pokud by si tě vzala bez lásky, na místě by zemřela. Ale jak víš, je tu ještě další kletba.

PRINC

Další? O té nevím.

KRÁL

Tak tedy, jak nevíš, pokud se nevdá do 18 narozenin, změní se v ošklivou babiznu – z nejkrásnější princezny na tu nejošklivější. A ty narozeniny už budou za pár dní. Situace je čím dál tím víc zoufalejší. A co je na tom úplně nejhorší – do ní se zamiluje každý, ale ona do nikoho. Bude jí 18 a ještě nepocítila lásku!

PRINC

To jen proto, že ještě nepotkala mě!

KRÁL

Kéž bys ji byl vysvobodil z té komplikované kletby. Ale co to máš na očích, princí?

POSEL

To jsou brýle, pane králi.

KRÁL

Nech nás!

PRINC

Nechtěl jsem o tom mluvit. V poslední bitvě jsem díky jednomu strašnému kouzlu přišel o zrak.

KRÁL

To je ale nemilé.

POSEL

(stranou) Těžko říct, jestli se princezna zamiluje do slepce.

KRÁL

Jedeš! Jsi posel a ne rádce. Jdi pro nějaké zprávy, ale pro dobré tentokráte. A my se, princí pojd'me podívat po princezně...tedy ne podívat, nechtěl jsem se tě dotknout. Myslel jsem, prostě, pojd'me ji najít.

Odejdou všichni. Na to přichází princezna, hraje si s míčem. Za ní chůva, která má vyšívání.

PRINCEZNA

Nikdo tu není a ty jsi říkala, že někdo přijel.

CHŮVA

Slyšela jsem hlasy, princezno. Pravděpodobně jsou v jiné části hradu, nezapomínejte, že tu máme 44 komnat.

PRINCEZNA

A nebo se ti to jenom zdálo, když jsi spala nad vyšíváním.

CHŮVA

Já jsem nespala! Dávala jsem na vás pozor.

PRINCEZNA

Se zavřenýma očima a s pravidelným pochrupováním.

CHŮVA

To není pravda, princezno!

PRINCEZNA

Ale chůvičko, neboj se. Já to tatínkovi neřeknu. Ale stejně na mě už nemusíš dávat pozor. Už jen pár dní a budu dospělá.

CHŮVA

No právě.

PRINCEZNA

Jaké no právě? Proč se všichni křížujete a odvracíte ode mně zrak, když mluvím o svých osmnáctých narozeninách?

CHŮVA

Do osmnácti se musíš vdát. Dokud jsi mladá a krásná.

PRINCEZNA

Ale jdi, chůvičko. Krásná budu ještě pěkných pár let. No řekni, kdy se tobě začaly dělat vrásky?

CHŮVA

Mně už se dělají vrásky?!

PRINCEZNA

Vidiš, a jsi víc než dvakrát starší než já. Na vdávání mám času. A nezapomínej, že se musím provdat z opravdové lásky. Ach, chůvičko, chůvo – jaké je to, někoho milovat?

CHŮVA

*Milovat je, když chceš s někým trávit všechnen čas,
milovat je když nechceš slyšet jiný než jeho hlas.
Milovat je věčné a krásné! Milovat je napořád!*

PRINCEZNA

Ach, chůvo, jak já bych se chtěla zamilovat!

CHŮVA

To já taky, princezničko, to já taky.

PRINCEZNA

Ale chůvo, to mi neříkej, žes ještě nikdy nebyla zamilovaná? V tvém věku. Tu básničku jsi tak pěkně podala.

CHŮVA

Tu jsem si někde přečetla a náhodou zapamatovala.

PRINCEZNA

Stejně je to s tebou divné.

CHŮVA

To víte, princezno. Celý život jsem strávila zde - na hradě - a tu je nedostatek příležitostí potkat toho pravého. To myslíte, že se za mnou sjížděli nápadníci jako za vámi?

PRINCEZNA

Co třeba zahradník, ten se ti nikdy nelíbil? Nebo náš posel? Nebo kočí. (Chůva kroutí hlavou) Zmínila jsi nápadníky - to neexistují hezcí princové? Ti mí mají jizvy, křivé nosy, nebo vousy, že jim není vidět do tváře, dalším zase teče ještě mléko po bradě. Když nekotká, tak kulhá. Když nekulhá, tak je zase moc tlustý.

CHŮVA

Možná jste moc náročná ve výběru, princezno.

PRINCEZNA

Hm. Kdyby tak bylo z čeho vybírat. To jsem zvědavá, kdo přijede jako další. – A chůvičko, poznám, až se zamiluju?

CHŮVA

Až to bude ten pravý, tak to poznáš, to se neboj! Srdce ti začne tlouct jako o překot, vše ostatní přestane existovat – na světě najednou budete jen vy dva.

PRINCEZNA

Aha. A jak to, že tys ho nepoznala?

CHŮVA

To je jednoduché, princezničko. Já muže svých snů totiž ještě nepotkala.

PRINCEZNA

To jsme na tom stejně. – Pojd' si se mnou házet míčem, ať máme jiné myšlenky.

CHŮVA

Kdepak, to pro mě není. Potřebuji si trochu odpočinout.

PRINCEZNA

Pořád jenom pochrupuješ! Se nedivím, žes ještě nepotkala svého vyvoleného.

Na scéně se objeví zahradník. Nese květiny. Zahradník je stejně jako posel žena, převlečená za muže. Chůva sedí a vyšívá, pomalu usíná.

PRINCEZNA

Hej, zahradníku. Pojd' sem!

ZAHRADNÍK

Nejspanilejší princezno, k vašim službám. Co si přejete?

PRINCEZNA

Chci si s tebou házet.

ZAHRADNÍK

Házet se mnou? No, když mě uzdvihnete, tak si házejte.

PRINCEZNA

Ale ne, ty hloupý. Házet s míčem.

ZAHRADNÍK

Jó, tak. To je jiná. Jenom odložím tyhle kosatce, aby se nepolámaly.

Zahradník pomalu pokládá květiny.

PRINCEZNA

Ty, zahradníčku, byl jsi někdy zamilovaný?

ZAHRADNÍK

Co je to za otázku, spanilá princezno?

PRINCEZNA

Neříkej mi „spanilá princezno“. Tak byl, nebo nebyl?

ZAHRADNÍK

Nebyl, Sedmikrásko.

PRINCEZNA

Ani do chůvy?

ZAHRADNÍK

Ne, chraň Bůh! Do nikoho!!

PRINCEZNA

Ani do mě?

ZAHRADNÍK

Omlouvám se, ale ani do vás.

PRINCEZNA

To je divné. Říká se, že kdo mě vidí, zákonitě se do mě zamiluje.

ZAHRADNÍK

Na zahradníky to asi neplatí, princezno. Můžeme začít.

PRINCEZNA

Tak chytej, zahradníku. A komu to spadne, tak je padavka.

Chůva pochrupuje, Sedmikrásko si hází se zahradníkem míčem.

3. SEDMIKRÁSKOVÉ KRÁLOVSTVÍ – LES

Přihopsá malá srnka – našlapuje velmi opatrně. Bojí se. Co chvíli větrí.

SRNEČKA

Já mám strach. Maminka říkala, abych nechodila moc hluboko do lesa, že se ztratím. A já šla a teď jsem ztracená. Tatínek mi často vypravoval o pastech zlé čarodějnice. Že už hodně malých srnek se do nich chytilo a zle skončilo. Proč jen jsem neposlechla svou maminku? Proč?

Najednou se chytí do nastražené pasti.

SRNEČKA

Né! Pomóóóoc!! To je můj konec. Maminka s tatínkem mě nikdy nenajdou. Pomóóóoc! Pomoc!!

Odkudsi se vynoří lesní víla.

VÍLA

Kdo to volá o pomoc? To ty, srnečko?

SRNEČKA

Ach, dobrá víla. Jsem zachráněna. Chytila jsem se do pasti a sama se z ní nedostanu. Prosím, pomoz mi, nebo přijde zlá čarodějnice a to bude můj konec.

VÍLA

Ráda bych ti pomohla. Ale jsem jen slabá lesní víla. S tou pastí bohužel nehnu.

SRNEČKA

(brečí) Proč já jen neposlechla maminku? Umřu tady v hlubokém lese a nikdy už ji neuvidím.

VÍLA

Když s pastí nehnu já, zkusím najít někoho jiného. Buď tu tiše, jsem tu coby dup.

Víla odejde. Na to přichází čarodějnice.

ČARODĚJNICE

Vida, můj sluch mě neklamal. Past sklapla. Trocha krve z malé srnky je to poslední, co potřebuju do svého elixíru dlouhověkosti, chachachachacha.

Srnečka uvidí čarodějnici a snaží se dostat z pasti. Marně. Čarodějnice vytáhne dýku.

ČARODĚJNICE

Zbytečně se namáháš, hloupá. Kdo se do mé pasti chytne, už nikdy z ní neunikne. Chachacha.

SRNEČKA

Nech mě jít. Prosím, prosím.

ČARODĚJNICE

Jsi opravdu hloupá. Proč myslíš, že bych tu past měla? Abych konala dobré skutky? Chachacha.

Čarodějnice stojí s dýkou nad srnečkou. Víla přivádí prince Matěje.

MATĚJ

Jedeš, čarodějnice!

ČARODĚJNICE

Á, další princ. Sic je ti život milý, nepleť se do toho a běž!

MATĚJ

A myslíš, že se tě bojím? Táhni odsud a nech být zvířátka na pokoji. Ať už tě tady nikdy nevidím.

Žene ji pryč její holí. Čarodějnice kulhá, co může, pryč.

ČARODĚJNICE

Au, au, auvajs – to to bolí. To tě přijde draho!!

MATĚJ

Babizna jedna odporná. Počkej srnečko, hned tě pustím.

Matěj pustí srnku na svobodu.

VÍLA

To bylo jen tak tak. Kdybych tě nepotkala, radši nemyslet..

MATĚJ

Ale jak je ta srnečka vystrašená. No, holka, utíkej k mamince. Utíkej!

VÍLA

Už není vystrašená. Chce ti poděkovat. Jsi prý hrdina.

MATĚJ

Ale běž, malá. To by na mém místě udělal každý.

VÍLA

Máš dobré srdce, princi Matěji. Odměním se ti.

MATĚJ

Ale ne. To nemusíš...

VÍLA

*Srnka, vrabec, liška, myš,
ať zvířatům rozumíš.*

SRNEČKA

Děkuji ti, dobrý princi.

MATĚJ

Počkej, počkej! Já ti rozumím.

SRNEČKA

Budu o tobě vyprávět všem zvířátkům a když se dostaneš do nebezpečí, tak my budeme nablízku.

Jen, co to srnečka dořekla, zavětrila a odklusala.

MATĚJ

Hlavně ať najdeš svojí maminku!

VÍLA

Najde ji, neboj. O to se už postarám. Nikdo se nevyzná v lese lépe než já.

MATĚJ

Á, to bys mi mohla poradit. Už celý den se tu motám dokolečka dokola a ne a ne najít správnou cestu na hrad.

VÍLA

Za princeznou Sedmikráskou? (Matěj kývne) – Cesta na hrad vede přímo tudy. Když půjdeš pořád rovně, nemůžeš ho minout. Ale pozor! Cesta do srdce naší princezny je složitější. Dám ti radu. Jednej vždy srdcem, nespolehej na své oči. To co vidíš, může být klam, ale to co cítíš, nikdo neošálí.

MATĚJ

Zachovám se podle tvé rady.

VÍLA

Kéž by si princezna vybrala tebe. Byli byste spolu šťastní. Kdybys potřeboval kdykoliv pomoci, stačí vyslovit:

Listí, mech, kůra a jehličí,

princ Matěj už není v bezpečí. - A v cukuletu jsem u tebe. Teď musím jít pomoci té srnečce. Hodně štěstí.

Lesní víla odchází. Princ Matěj se vydá opačným směrem – k hradu.

4. SEDMIKRÁSKOVÉ KRÁLOVSTVÍ – HRAD

Chůva stále dřímá. Princezna a zahradník si hází s míčem. Přichází Král, který vede prince Zikmunda.

KRÁL

Tady jsi, Sedmikrásko. Hledali jsme tě s princem Zikmundem po celém hradě. To je princezna, princí.

PRINCEZNA

Chytej, princí.

Zikmund letící míč nevidí a ten ho zasáhne do hlavy. Princezna a zahradník vyprsknou smíchy. To probudí chůvu.

PRINCEZNA

Á, princ je padavka. Nechytil, nechytíl.

KRÁL

Ale Sedmikrásko! Tohle nemůžeš! Princ Zikmund je slepý.

PRINC

Dočasně. Než poleví kouzlo.

PRINCEZNA

Aha. A když není moc tlustý, tak je slepý.

CHŮVA

Ale princezno! Takhle se chová dáma?

KRÁL

Milé děti, doufám, že si budete rozumět. Zahradníku, kuš! Postarej se o ty kosatce! Vadnou ti tady!!

ZAHRADNÍK

Ano, pane králi.

KRÁL

Chůvo, ty jdi zkontrolovat kuchaře, jestli zase neujídá z naší večeře.

Chůva a zahradník odejdou.

KRÁL

(k princezně) Libí se ti princ Zikmund?

PRINCEZNA

Těžko říct. Přes ty brýle mu nevidím pořádně do tváře. Možná kdyby si je sundal..

PRINC

Nemožno. Pak bych se už nikdy neuzdravil.

KRÁL

(stranou) Láska na první pohled to bohužel není, ale dám jim trochu času. Víc ho princezna bohužel nemá. – Děti, jdeme se vrhnout na vladařské povinnosti. Vy se zatím věnujte jeden druhému.

Odejde, ale schová se za hradby a dvojici pozoruje.

PRINCEZNA

Bolí to hodně, být slepý?

PRINC

Nebolí, ale je to drobet nepříjemné. Kdyby mě tvůj otec včas nezastavil, tak bych spadl do hladomorny. Všude potřebuji doprovod. A bohužel nevidím tvé dozajista krásné oči.

PRINCEZNA

A nemůžeš si se mnou házet s míčem. Což je velké mínus, protože já si strašně ráda házím.

PRINC

Jak jsem řekl, za pár dní se to třeba zlepší. Po svatbě si budeme moct házet s míčem až do aleluja.

PRINCEZNA

Po svatbě? Jdeš na to zhurta, princí Zikmunde. Proč bych se do tebe měla zamilovat?

PRINC

Protože zdědím po otci největší království na celém širém světě, protože se ničeho nebojím, protože ty a já prostě patříme k sobě. Největší krasavice a největší válečník.

PRINCEZNA

Ještě jsi mě ani neviděl. Nejsem zdaleka tak krásná, jak se říká. Mám každé oko jiné, na nose bradavici a ošklivou jizvu na tváři.

PRINC

Nemožné. Děláš si ze mě dobrý den. To si nikdo nedovolí, dělat si ze mě dobrý den!

PRINCEZNA

Nerad laškuješ? Další mínus. Já mám strašně ráda legraci. A co mám ještě radši, tak to je hra na honěnou – nebo ještě lépe na slepou bábu. Pojdme si hrát do královské zahrady. Máš babu, princí. Šátek vlastně nebudeme potřebovat. Honem, honem. Že mě nechytíš.

PRINC

Princezno. Nebudu s tebou hrát žádnou hloupou hru, když nic nevidím!

PRINCEZNA

Nevidíš? No a? To přece u hry na slepou bábu nevadí. Proto jsem ji vybrala, abych se ti přizpůsobila. Honem, než ti uteču.

Princezna zmizí v zahradě.

PRINC

Princezno! Ale počkej, pro legraci tady nejsem. Princezno!!

Princ tápe a zmizí v místech, kde zmizela i princezna. Vyjde král.

KRÁL

Ach, ta holka naše nešťastná. Kdyby jenom věděla, co jí za pár dní čeká. Možná jsme jí to měli přece jenom říct. Ale co by to změnilo? Jenom by se zbytečně trápila. Takhle má před sebou ještě pár bezstarostných dní – a třeba se něco stane.

Přijde posel.

POSEL

S kým to mluvíte, pane králi? To už je tu pan Perpetum? Vždyť jsem mu říkal, ať se drží za mnou.

KRÁL

Himl laudon! S kým bychom mluvili? S nikým nemluvíme. Jen jsme si tak říkali něco pro sebe.

POSEL

Pro sebe? To je jiná. Už jsem se lekl, že pan Perpetum mě předběhl a já tak přišel o možnost ho představit.

KRÁL

Žádný pan Perpetum tu není. To bys ho tu přeci viděl!

POSEL

Ba že ne. Neviděl. Pan Perpetum je totiž alchymista a mimo jiné umí vyrobit mast neviditelnosti.

KRÁL

Opravdu? A kde ten pan Perpetum je?

POSEL

Kdybyste se ráčil podívat za mě.

KRÁL

Tam nikdo není.

POSEL

Je. Ne-vi-di-tel-ný.

KRÁL

A ten ne-vi-di-te-lný je pravděpodobně i ně-mý, co?

POSEL

Pane Perpetum, jste tady?

KRÁL

Mlčí.

POSEL

Takže souhlasí.

KRÁL

Ne, takže tu není.

PERPETUM

(zpoza scény) Já teprve jdu. Říkal jsem, ať počkáte, a vy jste mi utekl. Ještě jsem si musel potříít obličej. Jdu. Nelekněte se, že mě neuvídíte.

Vstupuje Perpetum. Celý v černém. Obličej a ruce má taky černé.

POSEL

Jak bychom se mohli leknout něčeho, co nevidíme?

KRÁL

Škoda, že to nevidíme.

PERPETUM

Dobrý den pane králi. Omlouvám se, že k vám vstupuji takto, ale chtěl jsem vám předvést svou novou mast neviditelnosti. Co na to říkáte?

KRÁL

Že nestačíme koukat.

PERPETUM

Mé jméno je Perpetum Mobile a jsem velký alchymista.

POSEL

(ke králi) Vy ho vidíte, pane králi?

KRÁL

To se ví, že ho vidíme.

PERPETUM

O-ou. Chybička se vloudila. Já zapomněl. Ta mast funguje jenom v noci. Když nesvítí měsíc.

KRÁL

Podívejte se, pane Mobile, my nemáme čas na vaše rádoby vynálezy. Jsme král a máme povinnosti. Takže jestli nám už nic nechcete, můžete jít. Huš, huš!

POSEL

Počkejte! Pan Perpetum umí ještě například proměnit koně ve zlato.

KRÁL

Koně potřebujeme více než zlato! A pan Perpetum snad má také jazyk.

PERPETUM

Koňský trus. Ne koně. Ale kvůli tomu tady taky nejsem. Chtěl bych se ucházet o princeznu Sedmikrásku.

KRÁL

Můj ty bože. Vy jste asi nečetl ucházecí hodiny? Jsou vyvěšeny na hlavní bráně.

POSEL

(ke králi) To je moje vina. Myslel jsem, že teď když už zbývá jen pár dní, tak se na ty ucházecí hodiny nebude tak koukat.

KRÁL

Dobrá, ale můžeme my vůbec provdat svou dceru někomu, kdo není princ?

POSEL

Pokud se do něj zamiluje, pak ano.

KRÁL

Do tohohle by se nezamilovala, ani kdyby jí dal vypít dva flakónky elixíru lásky!

POSEL

Je neuvěřitelně bohatý, pane králi.

KRÁL

Skutečně? – Ubytujeme tě tedy u nás. Princeznu uvidíš již brzy. Promiň nám ten dotaz, ale chceš k nám do rodiny, tak se zeptat musíme – jak jsi bohat?

PERPETUM

Nastřádal jsem za svůj život hromady a hromady zlata.

KRÁL

To rádi slyšíme, slyšíme. Ubytuj ho v té nejlepší komnatě.

PERPETUM

Zatím je sice ještě všechno v syrové podobě, ale jednou přijde den ...

KRÁL

(pochopí a zacpe si nos) Aha. A umyj se, než se půjdeš ucházet.

Perpetum a posel odejdou. Přichází princ Matěj.

KRÁL

Co to k nám leze za lidi. Začínám se bát, že normální princové už vymřeli. A ty chceš co? Almužnu?

MATĚJ

Almužnu? Tož ano, almužnu. Ale na celý život. Jsem princ Matěj a přišel jsem vás požádat, zda byste mi nedal vaši dceru princeznu Sedmikrásku za ženu.

KRÁL

Další po zavírací době? Takže ty chceš naši dceru?

MATĚJ

Ano, chtěl bych vás požádat o její ruku. Půl království si můžete nechat.

KRÁL

Jsi velkorysý.

MATĚJ

Mně půlka stačí.

KRÁL

Aha. Vtipálek. Pro dnešek už toho máme dost. Budeme se ti věnovat zítra. Počkej tu na lokaje, on tě ubytuje. (stranou) Princ Matěj, princ Matěj. To mi něco říká. Ale co?

Král odejde do svých komnat.

MATĚJ

To bylo teda přijetí. Hm. A to matka říkala: „stačí když řekneš, že jsi princ Matěj, a všechny dveře se ti otevřou.“ Podivné království.

Přijde Posel.

POSEL

Vy musíte být ten nový princ. Pojd'te, prosím, za mnou. Ještě máme jeden volný pokoj. Snad už dnes nikdo nepřijde.

MATĚJ

Je tohle hrad, nebo hotel? Kdo ví. No, jak se říká, ráno moudřejší večera.

Princ Matěj odejde za Poslem. - Zahradník přivádí mokrého prince Zikmunda.

PRINC

Tak tohle jí nedaruju!

ZAHRADNÍK

Nebyla to její vina. Spadl jste tam vlastní zásluhou.

PRINC

Ty nebud' drzý, zahradníku. Nebo tě nechám zpráskat!

ZAHRADNÍK

A to byla podle vás taky drzost, že jsem vás zachránil?

PRINC

A myslíš, že tě za to vyznamenám nějakým řádem? Že tě nechám pasovat na rytíře? Nebo co? Já se už sám vydrápal z větších malérů.

ZAHRADNÍK

Z naší zahradní studny se ještě nikdo sám nevydrápal.

PRINC

Nech mě na pokoji. Jdi chytat lelky, nebo co máš na práci.

ZAHRADNÍK

Mimo jiné tu funguji jako studniční hlídka.

PRINC

Zmiz mi z očí.

ZAHRADNÍK

Nechtěl jste říct „z brýlí“? Už raději mizím.

Princ chce tasit meč a zahradník utíká. Přichází princezna.

PRINC

To je pakáž. Počkej, až budu král. Půjdeš do hladomorny mezi prvními. Anebo do studny. Tě nechám vybrat.

PRINCEZNA

Musím ti složit poklonu, princí.

PRINC

Princezno. Za co?

PRINCEZNA

Jak ses střemhlav vhl do studny. To z lásky ke mně? Ještě nikdo před tebou nic podobného neudělal.

PRINC

Vysmíváš se mi? Jedno ti řeknu, princezno. Tohle už nedělej! Je-li ti osud tohoto království milí, tak se mi přestaň vysmívat!

PRINCEZNA

Je mi tě líto, princí Zikmunde. Nemám ráda lidi, kteří se nedokáží zasmát své vlastní chybě, takové kteří kolem sebe šíří jen hrozby a kletby.

PRINC

Tobě je zase pro smích cizí neštěstí.

PRINCEZNA

Myslím, že můžeš odjet. Sotva se zamiluji do někoho, kdo je mi tak vzdálený jako ty. Sbohem, princí Zikmunde. A jestli přijedeš se svým vojskem, tak se připrav, že vás poženeme až na kraj světa.

Princezna důstojně odejde. Princ za ní kouká. Začne zkoumat svíčku.

PRINC

Ty naivní huso. Jsi zvyklá, že se do tebe každý zamiluje a skáče pro tebe, jak ty pískáš, co? Je čas ti ukázat, jaké to je. Za tu potupu se ti pomstím tvými vlastními zbraněmi. Díky této svíci...hrome, je celá mokrá. Tu nezapálím. – Sakraporte. Já mám dneska smůlu. Uff, to jsem se lekl.

Přichází Perpetum Mobile. Je celý černý. Poklepe princí na rameno. Ten se lekne.

PERPETUM

Vidíte mě?

PRINC

Sakra! Ne, nevidím!!

PERPETUM

Skvělé, Grandioso, Superto, Perpetum Mobile. Já to dokázal. On mě nevidí. Sláva.

PRINC

To už je přespříliš! Království výsměchu! Braň se, ty skunku!

Princ si sundá brýle a vytasí meč. Šermuje před Perpetem.

PERPETUM

Milost! Milost, pane!!

PRINC

Kdepak. Žádné slitování. Máš poslední přání?

PERPETUM

Mi-milost..dám vám zlata, kolik budete chtít!

PRINC

No, to bych si dal říct. Jestli nelžeš, ušetřím tě. Ale běda ti.

PERPETUM

Já nelžu. Dostanete zlata, co unesete. Máte koně?

PRINC

Co je to za hloupou otázku, ty špíno. Ještě že jsem tě ušetřil. Bych si akorát ušpinil meč o tebe.

PERPETUM

To není špína. To je mast neviditelnosti. Jsem totiž alchymista.

PRINC

(pohrdavě)Alchymista? Aha. Tak to to s tím zlatem nebude zas až tak žhavé, co?

PERPETUM

To záleží na vašem koni. – Ne, nezabíjejte mě!! Budu vaším oddaným služebníkem, když mě necháte na živu.

PRINC

Ježíš, ty jsi hrdina. Jsi zdejší?

PERPETUM

Nene. Jsem tady jenom kvůli ruce princezny Sedmikrásky.

PRINC

Tak takhle to s tebou je. Nic nedostaneš! Ani ruku, ani nohu! Princeznu si vezmu já! Celou! A basta!

PERPETUM

No samozřejmě. Kdybych věděl, že tu jste, tak se o nic podobného nepokusím. Oddaným služebníček. Ale co uděláte s tím druhým princem?

PRINC

S jakým druhým princem?

PERPETUM

Dorazil krátce po mě. Dostal komnatu vedle mě – pokoje mají propojovací dveře, ale dohodli jsme se, že je nebudeme používat. Jmenuje se, jestli si dobře vzpomínám, princ Matěj.

PRINC

Princ Matěj. Princ Matěj? Princ Matěj!!! Tak on se v lese neztratil, jak jsem doufal.

PERPETUM

Soudím, že to nebude váš kamarád.

PRINC

Ne! Nesmí mě tady vidět. Ví, že jsem ho obelhal. A bohužel je až moc hezký. Princezna by se do něj mohla zamilovat. A to by byl konec.

PERPETUM

Chcete ho tedy zabít?

PRINC

Ne. Něco lepšího. Mám tady jeden lektvárek. Na! Dáš mu pár kapek do vína a půjdeš si s ním připít. A až se napije, tak bude....

PERPETUM

Neviditelněj?

PRINC

Ne, tulpachovej bude! Zapomene na všechno!

PERPETUM

Á, elixír zapomnění. Ten jsem taky chtěl vyrobit. Zkusím ho.

PRINC

Co to děláš?

PERPETUM

Chci vyzkoušet, jestli funguje.

PRINC

A jinak normální? Kapka stačí a zapomeneš, co jsem po tobě chtěl.

PERPETUM

Vy jste po mě něco chtěl?

PRINC

Už ani slovo a jdi to udělat. Jinak...!

Perpetum odchází. Princ se věnuje svíčce.

PRINC

Tak. Konkurence by byla vyřízená. Teď zbývá postarat se o Sedmikrásku. Svíčka už je skoro suchá. To by mělo jít. – Hola hej. Je tu někdo?

Přijde Posel/Komorník.

POSEL

Přejete si, princí?

PRINC

Princeznina chůva už spí?

POSEL

Už dávno. Chodí spát se slepicemi. Mezi námi, je to slepice.

PRINC

Dobrá. Sežeň mi Sedmikrásku. Ať sem neprodleně přijde. Potřebuju s ní nutně mluvit.

Posel odběhne.

PRINC

Chůva spí. A jinou ženu kromě ní a princezny jsem tu nepotkal, takže by to mělo vyjít.

Zapálí svíčku a schová se. Přichází zahradník.

ZAHRADNÍK

Hotovo. To byla ale makačka. Jsou taky nápady, změnit barvu růží v celé královské zahradě z tmavě červené na světle červenou. Celkem jich bylo dva tisíce sto padesát devět. Brr. - Co to je ale za zvláštní vůni? Takovou mám ráda.

Zahradník si sundá čepici a rozpustí vlasy. Zhluboka se nadechne. Vrací se Posel/Komorník.

POSEL

Bohužel vám musím oznámit, že princezna už je zamčená ve svých komnatách a pravděpodobně spí.

ZAHRADNÍK

No a? Mě to přece nezajímá.

POSEL

To říkám, princí?

ZAHRADNÍK

Jakému princí?

POSEL

Mému milovanému princí Zikmundovi. Když jsem ho naposledy viděla, tak pěkně se na mě usmál. Asi ke mně taky něco cítí.

ZAHRADNÍK

K tobě? Nemáš nárok. Já mu zachránila život. Nebýt mě, utopil by se ve studni.

POSEL

Já jsem ho viděla první. Tebe by on stejně nechtěl – zahradnice? Pf.

ZAHRADNÍK

A ty jsi co? Jenom poskok. Nic neumíš, jenom běháš sem a tam jako cvičenej psík a opakuješ pořád dokolečka stejné fráze jako mluvící papoušek.

POSEL

A ty? Akorát se celej boží den rýpáš v hlíně, jako krtek. A smrdíš hnojem.

ZAHRADNÍK

Ty se na sebe podívej někdy do zrcadla. Nejsi vůbec hezká! Dyť my ani nepotřebuje hradby a vodní příkop. Tebe když uvidí nepřítel, tak zkamení.

Vjedou si do vlasů, nadávají si a perou se. Princ Zikmund je zděšeně pozoruje.

PRINC

Já bych tu čarodějnici...mi nemohla říct, že je tu ženské služebnictvo!

Přichází chůva.

CHŮVA

Co je tady za randál? Tady se nedá spát!! – Ale podívejme, není tohle plášť mého milovaného prince Zikmunda?

PRINC

Ach, můj bože!

PŘESTÁVKA

5. SEDMIKRÁSKOVÉ KRÁLOVSTVÍ – HRAD (ZAHRADA)

Matěj (oblečený jako zahradník) a zahradnice připravují květinovou výzdobu.

MATĚJ

Co říkáš na tohle?

ZAHRADNICE

Ježíš. To nemůžeš. Ty barvy se k sobě vůbec nehodí. Ukaž. A dávej pozor!

MATĚJ

Však to dělám teprve třetí den.

ZAHRADNICE

To je fakt. Ale stejně je to divný, že si vůbec nic nepamatuješ. Kdo jsi, odkud jdeš a kam. A ještě sis na nic nevzpomněl?

MATĚJ

Pořád nic.

ZAHRADNICE

Jo, je to záhada. Ještěže náš král je takový dobrák a nechal tě tady. Ale už dávno jsem mu říkala, že bych potřebovala někoho na výpomoc. A jak se ti u nás líbí?

MATĚJ

Mám tuhle zahradu rád. Je vidět, že se o ni staráš. Akorát si nemůžu zvyknout, že je tu samé ženské služebnictvo – kuchařky, komornice, zahradnice....

ZAHRADNICE

To kvůli naší princezně. Muž, který ji spatří, se do ní bláznivě zamiluje. A kdo miluje, ten moc práce neudělá. Tak král rozhodl, že tu budou sloužit jen ženy přestrojené za muže. Tys princeznu ještě neviděl, co?

MATĚJ

Ne, neviděl. Ale jestli je tak krásná jak říkáš ...

Přichází princ Zikmund. Vede ho Perpetum.

ZAHRADNICE

Podívej, podívej! Tamhle jde!!

MATĚJ

Princezna?

ZAHRADNICE

Ale ne! Můj drahý princ Zikmund.

PERPETUM

Pozor, princi, louže. Kousek doleva. Tak.

ZAHRADNICE

Uctívá poklona, můj drahý princi. Jakkak se máte?

PRINC

Už se mě ptáš dneska potřetí, zahradnice!

ZAHRADNICE

Dovolte malou pozornost – to je nejvoňavější květina v našem království.

PRINC

Díky. Dám jí své princezně. Svatba už bude co nevidět! – A co ty zahradníku? Pořád trpíš tou „ztrátou“ paměti?

MATĚJ

Váš obličej,.... jako bych už někdy viděl.

PRINC

Divím se králi, že tě tu trpí. Je moc důvěřivý. Podle mě jsi zloděj, nebo vrah, který tu ztrátu jen předstírá. Dám si na tebe pozor!

Perpetum a princ Zikmund jdou stranou.

ZAHRADNICE

To je kabrňák! A vzal si ode mě květinu!! Jak já bych chtěla být jeho ženou.

MATĚJ

Co když měl pravdu? Co když jsem skutečně lump?

ZAHRADNICE

Říkal jsi něco?

MATĚJ

Ne – e.

ZAHRADNICE

Pojď, musíme přinést ještě nějaké růže. Pomůžes mi. Škoda, že nevidí, jak nám to jde hezky od ruky.

Matěj a zahradnice odcházejí. Na scéně zůstávají princ a Perpetum.

PERPETUM

Akorát odešli, můj pane.

PRINC

To je dost! Ta zahradnice už mi leze na nervy! Je aspoň hezká?

PERPETUM

No, není ošklivá. Ale princezna ... je princezna.

Na kraji jeviště se objeví srnečka. S napnutýma ušima poslouchá rozhovor.

PRINC

Hm, a ta jediná z celého hradu mě nemiluje! A svíčku touhy už nemám! A slyšel's co říkal ten trhan?

PERPETEM

Myslíte, princ Matěj?

PRINC

Myslím zahradník, ty hlupáku! Nikdy už nevyslovuj jeho pravé jméno! - Že prý je mu moje tvář povědomá. Víš, co to znamená?

PERPETUM

Asi že mu někoho připomínáte, můj pane.

PRINC

Ano. A víš koho? Mě! Začíná si vzpomínat! Musíš mu dát víc toho elixíru.

PERPETUM

Obávám se, že to nepůjde. Už došel.

PRINC

No, to je ovšem katastrofa!

PERPETUM

Mohl bych se pokusit vyrobit nový ...

PRINC

Jo? To tak ty zvládneš! Zlato už mi vyrábíš tři dny. Bude třeba radikálnější řešení.

PERPETUM

Jaké, pane?

PRINC

Budeme ho muset odstranit! – (srnka uteče) Co to bylo?

PERPETUM

Jenom srnka, pane.

PRINC

Už jsem se lekl, že nás někdo špehuje! – Musíme ho odstranit a to co nejdříve!

PERPETUM

Blíží se sem princezna, pane!

PRINC

Je sama?

PERPETUM

Ne, se svou chůvou.

PRINC

Tak to rychle odsud!

Perpetum odvádí prince, přichází princezna a chůva. Nestihnou utéci.

PRINCEZNA

Á, princí Zikmunde, to je ale náhoda.

PRINC

Á. Copak, princezno? Hledala jsi mě?

PRINCEZNA

Já ne, ale moje chůva by s tebou ráda mluvila. No tak, chůvičko, co se celá červenáš?

CHŮVA

To jste nemusela, princezno... - Vážený princí Zikmunde...já, já, já....

PRINC

Co ty?

CHŮVA

Tu květinu máte pro mě? Ach, jaká čest. To jste nemusel. A jak jste věděl, že mám tuhle zrovna nejraději?

PRINC

Sakra....

CHŮVA

Nevěděl? Pak je neuvěřitelná, že jste uhodl. Ne. Náhoda ne! Osud! Osud to je. Děkuji tisíckrát, můj princí. – (k princezně) Je to na nejlepší cestě, princezno.

PRINC

Uvidíme se na slavnosti, princezno. Do té doby se rozhodněte, jak to bude s tou svatbou. Zítra odjždím!

Perpetum odvádí prince.

CHŮVA

Ach, svatba! Princ vás chce požádat o moji ruku!! Pro kryndáčka, co já si na tu slavnost vezmu na sebe? To je ale pěkná pozornost od něj – tohle.

PRINCEZNA

(stranou) Kéž by myslel tebe, chůvičko. Ať se teď rozhodnu jakkoliv, bude to špatně.

Vrací se zahradník a zahradnice – nesou další květiny. Zahradnice uvidí, že chůva má květinu, kterou dala Zikmundovi.

ZAHRADNICE

Ty nenasytná potvoro! Kdes to vzala?! Cos udělala s princem Zikmundem? Že tys ho sežrala, ty tlust'oško!

CHŮVA

Tu květinu mi dal! O tebe nestojí, nebožačko.

ZAHRADNICE

Měl ji ode mě!

CHŮVA

Je jasné, že ji měl od tebe. Jsi zahradnice. Teď mi ji dal a zmínil se, že mě požádá o ruku!

ZAHRADNICE

Tebe, jo? A v zrcadle ses viděla? Ale my tu vlastně nemáme tak velké zrcadlo, co!

PRINCEZNA

Nechte toho! Hned!! Nemám náladu na ty vaše hádky!

Zahradnice se urazí a jde si po svých. Vrací se za Matějem a jak je vzteklá tak udělá víc škody než užitku.

CHŮVA

Žárlivka jedna!

PRINCEZNA

Chůvo! Klid! – Kdo to tam s ní je? Toho neznám.

CHŮVA

Co já vím. Asi nový zahradník, taky jsem ho ještě neviděla.

PRINCEZNA

Hm, nevypadá vůbec zle!

MATĚJ

Laskavě se uklidni, nebo to budeme muset udělat celý znova!

ZAHRADNICE

Já jsem klidná! To nevidíš?! Nikdy jsem nebyla klidnější!!

MATĚJ

Heleď, jdi si dát studený obklad na hlavu! Tohle nemá cenu.

ZAHRADNICE

Co? Já, jo? Ta bečka sádla by si ho měla dát! Já jsem v pohodě!

Zahradnice dál dělá víc škody než užitku. Ke dvojici se blíží princezna.

ZAHRADNICE

Bacha, jde sem princezna. Dělej to pořádně!

PRINCEZNA

Zahradníku?

MATĚJ

Ano, princezno?

PRINCEZNA

Chtěla bych květinu. Vyber mi nějakou.

MATĚJ

A jakou byste si přála, má paní.

PRINCEZNA

Přece tu, kterou mám nejradši, můj zahradníku!

Matěj vybere z hromádky kopretiny. Až když jí je podává, tak na sebe poprvé pohlédnou.

MATĚJ

Tady jsou květiny pro vás, princezno.

PRINCEZNA

D-děkuji. To je od tebe velmi milé. Jsou moc krásné.

MATĚJ

*Byly nejkrásnější z celé zahrady,
ted' jste je však zastínila vy.*

PRINCEZNA

(rýmuje) Ale prosím tě. Tos řekl, moc hezky...já, já...musím je dát do vázy, aby nezvadly!

Princezna odbíhá. Chůva za ní. Matěj za ní kouká.

CHŮVA

Princezno, princezno! Co se vám to stalo? Celá se červenáte!!

ZAHRADNICE

Kopretiny? Odkud jsi věděl, že jsou její nejoblíbenější?

MATĚJ

Nevěděl. – Je přenádherná!

ZAHRADNICE

By bylo terno, kdyby se do tebe zakoukala! Ty by sis vzal jí a já prince.

Na kraji jeviště se objeví srnečka.

SRNEČKA

Princi Matěji. Jsi v nebezpečí!

MATĚJ

Cože? Cos to říkala?

ZAHRADNICE

Že by bylo skvělé, kdybychom si oba vzali někoho z královskou rodu! Ze zahradnice královnou!!

MATĚJ

Ne, tohle ne! To o tom nebezpečí!

SRNEČKA

Musíš utéct! Chtějí tě zamordovat!!

MATĚJ

Kdo mě chce zamordovat?

ZAHRADNICE

Zamordovat? O čem to mluvíš?

SRNEČKA

Princ Zikmund se tě snaží zabít. Dal ti elixír zapomnění. Jsi princ Matěj a ne zahradník!

MATĚJ

Kdo to mluví? – (k zahradnici) Copak ty nic neslyšíš?

ZAHRADNICE

A co mám slyšet? Kromě nás tu nikdo není. Až tamhle na, podívej, srnečku. To je divné, že se nebojí.

SRNEČKA

To jsem já. Srnečka, cos zachránil z tenat zlé čarodějnice. Dej si pozor na prince Zikmunda. Chce tě zabít! Zkusím najít vílu!!

Srnečka odběhne.

MATĚJ

Počkej? Proč by mě chtěl zabít? A jak to, že ti rozumím.

ZAHRADNICE

Co to děláš? Bavíš se smou? Jsi normální?

MATĚJ

Nevím, jak je to možné, ale ano. Princ Zikmund mě prý chce zabít.

ZAHRADNICE

A to ti řekla ona, jo? Nemáš horečku? Jsi přepracovaný. Měl by sis odpočinout!

MATĚJ

Možná mluví pravdu. Na druhou stranu, proč by lhala? Od začátku mi je podezřelý.

ZAHRADNICE

Co? Věříš srnce? Princ Zikmund by nikdy nikomu neublížil, abys věděl!

MATĚJ

Kdepak. Možná ublížil. Teď mi to začíná zapadat...

ZAHRADNICE

Tak víš co? Jestli takhle pochybuješ o mém princí, tak tě už nechci nikdy vidět!

Zahradnice našťvaně odejde. Z druhé strany vstupuje Perpetum a Zikmund.

PERPETUM

(šeptem) Je sám, pane.

PRINC

Tak si ho podáme! Jestli ten tvůj uspávací prášek nebude fungovat, tak...!

PERPETUM

...tak neusne, můj pane.

Princ mu vzteky naznačí mečem, aby šel. Matěj stojí k pomalu blížícímu se Perpetovi zády, takže ho nevidí.

MATĚJ

Jak mě to řekla? Princí Marku? Ne! Princí Matěji!! Počkat! Ale vždyť já jsem princ Matěj. Z Kopretinového království – jak jsem na to mohl ...

Perpetum mu přiloží kapesník před obličej. Matěj hned usíná.

PRINC

Spí?

Perpetum kývne?

PRINC

Tak spí nebo ne?

PERPETUM

Odpusťte. Ano, spí jako zařezaný. Byl nejvyšší čas, akorát si začínal vzpomínat, jak se jmenuje a tak.

PRINC

Dobrá práce. Odtáhni ho do lesa a tam to s ním jednou provždy skončí. Ale rychle, než někdo přijde! Sbohem, princi Matěji! Dýku, doufám, máš.

PERPETUM

Ano, pane, mám. K vašim službám!

Perpetum odtahuje spícího prince Matěje do lesa. Přichází čarodějnice.

ČARODĚJNICE

Ale, ale princi Zikmunde! Koukám, že jdeš za svým přes mrtvoly!

PRINC

Fuj, babizno! Jak čerta jsem se tě lek! Co ty tady?

ČARODĚJNICE

Co já tady? Jak to říci nejvýstižněji? Pozvala jsem se na dnešní oslavu! Ty brýle mi můžeš vrátit.

PRINC

Ale...

ČARODĚJNICE

Ale žádný ale. Princezně je dnes osmnáct a to znamená konec části kletby s tím „zamilováním“.

Princ jí vrací brýle.

PRINC

Tady máš!

ČARODĚJNICE

To bych čekala, že s tím, co jsem ti dala a prozradila, pořídíš víc. Vkládala jsem do tebe naději, že kletbu zlomíš a já se dostanu zase zpátky na hrad. Ale to už je teď jedno. Na řadu přichází „závěrečné“ dvojverší kletby.

PRINC

Ta kletba má ještě nějaký dovětek?

ČARODĚJNICE

Je jí osmnáct let a stále neprovdána?

S třetím úderem zvonu vypadá jak její máma!

PRINC

Její máma?

ČARODĚJNICE

Ano, jako já! Je vidět, že ti toho moc neřekli!

PRINC

Ty?! Její máma? Musím říct, že jistá podobnost mezi vámi.....není.

Přichází král a posel.

KRÁL

Ty? A táhni odsud do té své díry v lese!

ČARODĚJNICE

Přišla jsem se podívat, jak se plní má kletba. A svou dceru jsem taky dlouho neviděla.

KRÁL

Lituji dne, kdy jsme se tebou nechali očarovat! Naštěstí naše - má dcera vůbec, ale vůbec není po tobě!

LOKAJ

Ach, princí! Kde jsou vaše brýle?! Vy vidíte!! Jak nádherné jsou vaše oči. Asi se v nich utopím!!

Čarodějnice na to kouká jak spadlá z višně. Pak jí to trkne!

ČARODĚJNICE

Co? Jo aha! (k princí) Asi jsem ti k té svíčce měla dát i instrukce, co? – (ke králi – přehnaně mile) Ale že vůbec, ale vůbec není po mně? Ale to se ještě dneska přece změní a bude, jako by mi z oka vypadla.

KRÁL

Nebude!

Právě jsme s ní mluvili a je jako vyměněná.

Zamilovala se nám dcerunka naše roztomilá. - Máš radost, babo jago?

ČARODĚJNICE

Cože? Za-zamilovala?

PRINC

Do koho? Do mě?

LOKAJ

Ale ty máš přece mě, princí!

KRÁL

Ne, do tebe ne, synu! Ale představ si to – do našeho zahradníka!

A jak už to v pohádkách bývá, no představ si to –

ten zahradník není nikdo jiný než princ Matěj inkognito. My pořád věděli, že nám někoho připomíná. Ale tu naši hlavu dřavou to ťuklo až teď.

ČARODĚJNICE

Á, tak, zahradníka. Ale jak moje věštba říká: aby se v podobnou mě neproměnila, musí si ho vzít! A to se, myslím, ještě nestalo.

KRÁL

To je jen otázka času. Všichni prince Matěje hledají a svatba už se chystá. Teď nás omluvte – také ho zrovna hledáme. (k čarodějnici) A ty huš, huš.

Král s Lokajem odchází. Lokaj nespouští oči z prince Zikmunda.

ČARODĚJNICE

Skvělé načasování. Přece jenom jsi mi byl k něčemu užitečný. Byl doufám ten, jaks ho nechal svým poskokem zamordovat, princ Matěj?

PRINC

Ano, byl. Ale to teda znamená...

ČARODĚJNICE

To ti to musím ještě jednou celé opakovat? Ta dnešní mládež je zbedněná! Pokud se princezna do dovršení plnoletosti nevdá a musí z lásky, jinak zemře, pak se promění ve stejně ohyzdnou babiznu, jako jsem já! A vysvobodit ji pak bude moci jen láska blablaba...ale až bude vypadat takhle, tak se do ní sotva kdo zamiluje. Sama jsem postižena stejnou kletbou a nikdo se do mě už 18 let doopravdy nezamiloval! Asi se ani nedivíš proč.

PRINC

Ne. Takže já jsem vlastně...

ČARODĚJNICE

Zabránil jediné možnosti, která by ode mě navždy odvrátila mou dceru. Být tebou moc bych se tím nechlubila. Za vraždu prince se snad i visí! Chachachacha!

Přibíhá princezna.

PRINCEZNA

Princi Zikmunde, princí Zikminude! Á, už se ti vrátil zrak? Nevíš, kde je princ Matěj? Dělal u nás zahradníka.

PRINC

Ne, toho už jsme dlouho neviděl.

ČARODĚJNICE

A dlouho nevidíš.

PRINCEZNA

Mohl by zlomit tu mojí kletbu! Musíme ho co nejrychleji najít. A vy jste kdo?

ČARODĚJNICE

Kdo jsem já? To se již brzy dozvíš, drahoušku! Osmnáct let jsem čekala na tuto chvíli. A teď je tady!

Úder gongu!

PRINCEZNA

Co to...co to je?

PRINC

Princezno, co se děje?

Princezna padne na zem, drží se za hlavu. Princ jí chce přiskočit na pomoc, ale čarodějnice ho zadrží.

PRINCEZNA

Hlava se mi chce rozskočit, tělo mám v jednom ohni. Bolí to, bolí. Honem! Honem!! Najděte, Matěje, sic po mě je!

Princezna omdlí. Úder gongu. Tma.

6. SEDMIKRÁSKOVÉ KRÁLOVSTVÍ – LES

Perpetum dotáhne prince Matěje na palouk. Skloní se k němu a měří mu tep.

PERPETUM

Koukám, princátko, že už ani nebudeš potřebovat dorazit. Co se ale divím. Vždyť jsem ti dal koňskou dávku. Hahahaha.

Ze křoví to pozoruje srnečka.

MATĚJ

Sedmikrásko, moje láska. Neodcházej!

PERPETUM

Vida. Začíná blouznit! Jeho poslední hodinka je tady. Ještěže tak! Já totiž nesnesu pohled na krev. Hahaha!

SRNEČKA

Princi Matěji, princi Matěji!

MATĚJ

Voláš mě, Sedmikrásko? Kde jsi?

SRNEČKA

Nemůžu lesní vílu nikde najít. Musíš ji zavolat.

PERPETUM

To je zase ta zvědavá srnka. Táhneš odsud! Kššš! Kššš!

SRNEČKA

Zavolej ji, jiná možnost není. Sama ho nepřeperu!

MATĚJ

Zavolat vílu? Ale jak? – Jak se cítím najednou lehký. Jako bych se vznášel.

PERPETUM

Dám ti radši ještě trochu čichnout, ať ti to zkrátím.

MATĚJ

Ach, Sedmikrásko!

SRNEČKA

Zavolej vílu! Musí být nějaká kouzelná formulka, kterou se volá!

MATĚJ

Proč bych volal vílu, když jsem se svou láskou?!

PERPETUM

Vílu? Já ti musím stačit. Ještě se párkrát nadechneš a pak navždy vydechneš!

SRNEČKA

Řekni tu formulku! Zavolej ji!

Perpetum připravuje jed na kapesník a srnečka do něj strčí, že mu kapesník spadne.

PERPETUM

Jedeš odsud! Šílená srnka!

SRNEČKA

Zavolej vílu!

MATĚJ

Vílo! Vílo!

SRNEČKA

Tou kouzelnou formulkou!

PERPETUM

Už toho mám dost!

MATĚJ

*Listí..., mech..., kůra... a... jehličí,
Princ... Matěj... už není... v bezpečí.*

Objeví se lesní víla.

VÍLA

Vidím, princí, že mě potřebuješ.

PERPETUM

Zje—zjevení! Pomoc!! Zachraň se kdo můžeš! Pomoc!

VÍLA

*Sýkora, vrabec, lodyha, stvol,
ať tu místo tebe roste strom! – A dáš pokoj!*

Perpetum se promění v strom (nehýbe se).

VÍLA

Princi, už jsi v bezpečí!

MATĚJ

Ano, Sedmikrásko, budeme už navždy spolu!

VÍLA

Přišla jsem příliš pozdě. Princí, slyšíš mě? Přestává dýchat! Potřebujeme živou vodu. Rychle. Srnečko, běž k prameni na konci lesa. Neotáčej se, běž, co ti nožky stačí.

Srnečka vyběhne

VÍLA

Matěji, vydrž. Hned tu bude! Tvoje záchrana je na cestě! Ach, proč jsi mě nezavolal dřív.

7. SEDMIKRÁSKOVÉ KRÁLOVSTVÍ – HRAD

Král přechází nervózně před trůnem. Posel stojí kousek od něj.

KRÁL

To je konec! Zbývá posledních pár chvil. Kde jen může ten Matěj být! Proč ho nehledáš?

POSEL

Všude jsme už koukali, můj králi.

Přichází zahradnice.

KRÁL

Jak pokračuje pátrání?

ZAHRADNICE

Bezúspěšně. Nikdo o něm neví, nikdo o něm neslyšel.

KRÁL

Studnu jste už prohledali?

ZAHRADNICE

Ano, prohledali. Už jsme prohledali všechno. Nenechali jsme kámen na kameni a nic.

KRÁL

Hledejte dál! Někde být musí. Přece se nevypařil!

ZAHRADNICE

Můj králi!

Zahradnice odchází.

KRÁL

To jsme dopadli. To jsme dopadli!

Přichází chůva.

CHŮVA

Hrůza hrůzoucí. Já už se na to nemůžu dívat!

KRÁL

Co? Co je s princeznou?

CHŮVA

Před mýma očima se proměňuje do podoby té odporné čarodějnice. Její dívčí краса se ztrácí jak pára nad hrncem. Místo té líbezné tváře vrásky, vředy, vousy a bradavice. Je to otřesné, můj králi!

Ozve se GONG.

KRÁL

Tak to je konec!

Král usedne zlomený na trůn. Přichází princezna, který teď vypadá jako čarodějnice.

KRÁL

Zmiz nám z očí. Tebe tu nechceme!

PRINCEZNA

Ale tatínku, to jsem já.

KRÁL

Ach, Sedmikrásko!

Chůva omdlí. Lokaj ji začne ovívat. Přichází čarodějnice.

ČARODĚJNICE

A rodina je zase po letech pohromadě.

KRÁL

To, že vypadá jako ty, ještě neznamena, že ji můžeš navštívat.

ČARODĚJNICE

Ale tatínku, proč křičíš na mě? Já jsem tvoje Sedmikráska!

PRINCEZNA

Vidíš, jsme si tak k nerozeznání podobné, že sis nás spletl. Hahaha.

ČARODĚJNICE

Ji vyhod', ne mě!

PRINCEZNA

Vyhodíš-li jednu, riskuješ, že ztratíš svojí dceru! To bys chtěl?

KRÁL

Nech těch čar a kouzel!

ČARODĚJNICE

Třeba teď křičíš na svou dceru!

KRÁL

Však existuje něco, co mou dceru zachrání! Láska! Až najdu prince Matěje, tak ten ji pozná a polibek ji ze zakletí vysvobodí.

PRINCEZNA

I kdyby žil, tak nepozná, která z nás je jeho vyvolená!

KRÁL

I kdyby žil?

ČARODĚJNICE

Je mrtvý. Hahaha. Někde v lese. Je konec, králi, konec nadějí. Navždy.

Přichází princ Zikmund.

PRINC

To se pleteš, čarodějnice. Ještě jsem tu já!

ČARODĚJNICE

A co jako ty myslíš, že zmůžeš?

PRINC

Polibkem princeznu vysvobodím! Co zvládne princ z trhanova, dokáže tím spíš dědic největšího království světa!

PRINCEZNA

Snad ses nám na poslední chvíli do princezny nezamiloval, hahahaha.

ČARODĚJNICE

Hahahahaha. Když chce, ať si svou princeznu vybere. A ať to má nějaký dekorum stoupneme si támhle dozadu! Každá na jednu stranu! Souhlas Sedmikrásko?

PRINCEZNA

Souhlas, Sedmikrásko!

Stoupnou si vzadu ke zdi. Každá na jednu stranu (můžou předtím ještě zajít za portál, aby se prohodili) každopádně „čarodějnice“ nalevo má v rukávu schované kopretiny, které později vytáhne. Ta která má kopretiny byla v dialogách na předchozí stránce psána jako PRINCEZNA.

LOKAJ

Princi, ty jsi přece můj!

CHŮVA

(z mdlob) Ne, ten je můj, ty hloupá!

KRÁL

Princi, cením si tvé nabídky. Jen nevím, jestli zrovna tvá láska je tak silná, aby kletbu zlomila. A pak je tu riziko, že když si vybereš a políbíš tu nepravou, strávíš zbytek života s čarodějnici.

PRINC

(pomalu s obavou) To jsou nové skutečnosti, o kterých jsem neměl tušení, ale přesto to riziko chci podstoupit.

LOKAJ

Nevíš, co říkáš, princi. Vezmi si mě, a máš to bez rizika!

PRINC

Vy už buďte jednou provždy zticha, nebo vás nechám vyhnat!

CHŮVA

(k lokajovi) Vidíš, co děláš! Teď je nás kvůli tobě našťvaný!

KRÁL

Dámy jsou připraveny, princi! Nuže. Ať je správná tvá volba a tvá láska ať je dostatečně silná!

PRINC

Mám největší vojsko na světě, moje srdce je taky největší ze všech!

Přichází zahradnice.

ZAHRADNICE

Zadržte, princi. Nemusíte si vybírat.

PRINC

Co zase? To jsi ty? Tebe, až budu král, za zahradnici nechci! Jdi si sbalit svoje cibulky a zmiz!

ZAHRADNICE

Co jsem provedla? Ale buď jak buď, princ Matěj se našel. Nestačil mému tempu, ale už je tady!

PRINC

A sakra!

KRÁL

Sláva, jsme zachráněni.

MATĚJ

Králi. Princi Zikmunde! Za to, cos mi provedl bych tě měl nechat minimálně zavřít do hladomorny. Ale abys věděl, že nejsem takový jako ty, tak ti odpouštím. Tvůj sluha bude přet v lese do konce života za tebe.

KRÁL

Co to slyšíme? Co to slyšíme? To princ Zikmund usiloval o tvůj život?

MATĚJ

To nechme minulosti. Díky souhře šťastných náhod žiju a tak se tím více nezabývejme. A teď, princi Zikmunde, ustup. Ty princeznu nemiluješ a ona tebe taky ne. Vybral by sis čarodějnici. Takže než by se tak stalo, předejdu tě. Ani nevím, proč jsem k tobě tak velkorysý.

PRINC

Dělej, jak myslíš.

KRÁL

Matěji, držíme ti palce!

Matěj se podívá na obě čarodějnice. Všimne si, že ta nalevo upustila kopretinu a ta jí teď leží u nohou. Na pozadí se objeví víla.

VÍLA

Jednej vždy srdcem, nespolehej na své oči. To co vidíš, může být klam, ale to co cítíš, nikdo neošálí.

Matěj se vydá k „čarodějnici“ vpravo. Dojde k ní, políbí ji a...nic se nestane!

KRÁL

A sakra!

PRINC

Ach, Matěji, Matěji! Přeji ti šťastný život s čarodějnici! Hahahaha. Možná jsi slepý (ale já už ne), princezna upustila kopretinu, aby ti dala znamení. Takže teď ji jen políbím a budu králem!

Zikmund políbí „čarodějnici“ nalevo. Tma. Gong. Když se rozsvítí, tak princ Matěj objímá Sedmikrásku a princ Zikmund stojí v objetí s čarodějnici.

ČARODĚJNICE

A můžeme strojit svatbu! Ženicha už mám!

PRINC

To ne! To ne!!

ČARODĚJNICE

Ještěže si mě nevybral Matěj – s tebou bude větší švanda. Tak, rychle najít nějaký lítací koště a honem k vám na hrad. Ať mě představíš rodičům! Budou koukat!

PRINC

Já nechci!!! Néé!!!

Čarodějnice a princ Zikmund odejdou.

PRINCEZNA

Matěji, Matějíčku. Bála jsem se, že mě nepoznáš! Jak jsi věděl, že jsem to já?

MATĚJ

Nevěděl. Šel jsem za svým srdcem!

KRÁL

Děti! Máme z vás radost!!

Král je přerušen brekotem lokaje, chůvy a zahradnice.

KRÁL

Co je to s vámi? Proč se neradujete s námi?

CHŮVA, LOKAJ, ZAHRADNICE

(s brekem) Když ona nám ta baba jaga odnesla našeho prince.

KRÁL

(mávně rukou) Ale. – A odedneška už nejsi zakletá princezna, ale zamilovaná princezna. Zaplať za to pánbůh!

KONEC

Václav Roman
telefon: 602 591 260
email: day@seznam.cz
web: <http://www.romanday.com>